

Josef Šuba

Z historie vinařského výstavnictví na Mikulovsku

Tradice vinařského výstavnictví na Mikulovsku sahá do druhé poloviny 19. století a souvisí zejména s rozvojem zemědělských a hospodářských spolků. Ty jihomoravské ve svých řadách často sdružovaly i vinaře a ve větší či menší míře se vinařstvím zabývaly. Zprávy o vinařských výstavách v regionu první poloviny 20. století se zachovaly především na stránkách odborných periodik, přičemž primárně na vinařství byl zaměřen měsíčník *Vinařský obzor*. Jako *organ zemského vinařského spolku pro markrabství moravské* začal vycházet v lednu 1907. Jeho čtenáři byli pravidelně informováni o všech důležitých vinařských událostech, včetně výstav vín. Pozvánky na výstavy vín či krátké zprávy o jejich průběhu přinášela regionální periodika, v případě Mikulovska to byl týdeník *Nikolsburger Wochenschrift*. Stručné zprávy se objevují rovněž v obecních, spolkových či školních kronikách. Mimořádným pramenem k dané problematice je ručně psaná kronika *Vinohorenské paměti kolem Němčiček* Václava Bystřického, nacházející se ve sbírkách Regionálního muzea v Mikulově.

Neméně důležitým zdrojem informací jak pro studium vinařského výstavnictví, tak dějin vinařství druhé poloviny 20. století jsou i často opomíjené katalogy z výstav vín. Představují dokument poskytující informace o vinařích, pěstovaných odrudách a v řadě případů rovněž o výši produkce vín u jednotlivých vinařů. S přihlédnutím k vysoké míře subjektivity si lze prostřednictvím katalogů, uvádějících bodování jednotlivých vzorků, utvořit také rámcovou představu o kvalitě vystavovaných vín. Některé katalogy mohou obsahovat i cenné informace o místních firmách a živnostnících, kteří jednotlivé výstavy sponzorsky podporovali. Účelem tohoto textu je mimo jiné též představit katalogy z vinařských výstav právě jako historický pramen a na konkrétním příkladu ukázat, jakým způsobem lze informace z nich využít.

Nejstarší zpráva o výstavě vín na Mikulovsku¹ pochází z roku 1880, kdy Okresní hospodářský spolek v Mikulově pořádal ve městě *velkou výstavu vína*.² Tentýž spolek organizoval výstavu vín i v roce 1900 a vinný trh v roce 1906. Vinařské výstavnictví v regionu v té době postupně zakořenilo a pokračovalo i po vzniku Československa v roce 1918. Zprávu o další výstavě vín v Mikulově máme například z března 1922.³ Vysokou úroveň měly už ve dvacátých letech vinné trhy v Dolních Dunajovicích, o nichž bude pojednáno na jiném místě. Na přelomu dvacátých a třicátých let spojili mikulovští vinaři své síly s valtickými a společně pořádali ve Valticích vinné trhy. V březnu 1932 se konal v pořadí už jejich třetí ročník.⁴ Rovněž *4. jihomoravský trh vína ve Valticích* pořádali valtičtí a mikulovští vinaři, tentokrát se však trhu účastnili i vinaři ze všech důležitých německých vinařských obcí Mikulovska. Za Mikulov se na akci organizačně podílel zmiňovaný Okresní hospodářský spolek.⁵ Druhá světová válka znamenala útlum vinařství na Mikulovsku – způsobený nedostatkem pracovních sil a později i frontovými boji – a s ním i útlum vinařského výstavnictví.

Po roce 1945 došlo v regionu k významným změnám, které se projeví také ve vinařství. Do Mikulova a okolních obcí začali už od května 1945 proudit osídlenci české

¹ Uvedené příklady výstav vín v žádném případě nepředstavují kompletní výčet těchto akcí pořádaných v daném období na Mikulovsku. Jedná se o významnější výstavy a trhy, o nichž informoval čtenáře *Vinařský obzor*. Je pravděpodobné, že výstavy menšího, spíše lokálního významu probíhaly ve většině vinařských obcích regionu, zejména pak po roce 1918.

² Hospodářská a průmyslová německá výstava v Mikulově, *Vinařský obzor*, roč. 16 (1922), s. 24.

³ Vinařská výstava v Mikulově na jižní Moravě, *Vinařský obzor*, roč. 16 (1922), s. 8.

⁴ Vinaři z Valtic, Mikulova a okolí, *Vinařský obzor*, roč. 26 (1932), s. 56.

⁵ Vinný trh ve Valticích, *Vinařský obzor*, roč. 27 (1933), s. 29–30.

národnosti, kteří získávali do správy majetek původních německých obyvatel. Vedle zemědělské půdy byly u řady usedlostí součástí přídělů i vinice. Mnozí z nově přichozích však pocházeli z regionů, kde se vinná réva nepěstuje, a neměli tedy s vinařstvím žádné zkušenosti. Chyběly jim rovněž odborné znalosti a mnohdy i elementární porozumění vinařské technice. Na vinicích tak často museli vypomáhat – do doby, než byli odsunuti – též němečtí obyvatelé. Z vyprávění pamětníků je známa řada případů, kdy němečtí vinaři předávali novým majitelům svých vinic také zkušenosti a doslova je učili základy práce na vinicích i ve vinných sklepech. Výměna obyvatelstva a s ní spojené počáteční obtíže ve vinařství patří také k hlavním důvodům, proč se na nově osídleném Mikulovsku začaly vinařské výstavy pořádat až od roku 1947.

První výstava a degustace vín v bývalých německých obcích Břeclavska či Mikulovska se uskutečnila 23. ledna 1947 v Zaječči. Byla však nevěřejná, a tedy neoficiální. Konala se během ustavující schůze místní Vinařské besídky. Sešlo se celkem 88 vzorků vín, z nichž polovina byla posouzena jako velmi dobrá.⁶ O tři dny později pak byla zahájena oficiálně první česká výstava vín na Mikulovsku v Dolních Dunajovicích, v té době jedné z největších vinařských obcí v Československu.⁷

Jak již bylo řečeno, výstavy vín se zde konaly pravidelně i před druhou světovou válkou. Vinné trhy, pořádané vždy na přelomu listopadu a prosince, měly vysokou odbornou úroveň a těšily se velké popularitě mezi běžnými návštěvníky. Radily se k nejdůležitějším vinařským událostem v regionu. Po válce už tradice těchto trhů obnovena nebyla, ovšem lednová první výstava vín na tyto trhy svým charakterem navazovala.

První vinobraní v režii českých novoosídlenců proběhlo v Dolních Dunajovicích de facto již na podzim 1945. Místní vinaři však víno z tohoto ročníku většinou neměli. Podle vzpomínek Karla Stehlíka byla převážná část hroznů z dunajovických vinohradů prodána Družstevním vinařským podnikům okresu mikulovského. Víno si v roce 1945 vyrobila jen malá část osídlenců, jednalo se vesměs o ty, kteří práci na vinici znali ze svých původních domovů – ... *pokud neměli sudy prostrřeleny od vojáků Rudé armády*, dodává k tomu ve svých vzpomínkách Karel Stehlík.⁸

Zhodnocení práce dunajovických vinařů se tedy poprvé mohlo uskutečnit až po sklizni ročníku 1946. Organizace výstavy se chopil v tu dobu ještě neoficiálně fungující spolek *Vinařská besídka*.⁹ Podle tehdy běžného postupu podali zástupci besídky žádost o uspořádání výstavy vína spojené s trhem Zemskému vinařskému spolku, který se všemi došlými žádostmi zabýval na své schůzi 13. ledna 1947. Žádostí se sešla celá řada a členové výboru vyjádřili obavu z nízké úrovně vinařských výstav a ze ztráty jejich prestiže. Výbor proto rozhodl, že se každoročně budou konat pouze tři velké výstavy vín, a to tak, aby se všechny oblasti postupně vystřídalily. Na rok 1947 tedy od Zemského vinařského spolku získaly povolení Dolní Dunajovice pro okres mikulovský, Němčičky pro okres hustopečský a Čejkovice pro okres hodonínský. V roce 1948 měly být výstavy vín povoleny v těch okresech, na něž se v předchozím roce nedostalo.¹⁰ Protože byl termín výstavy v Dolních Dunajovicích stanoven na 26. a 27. ledna, měli zdejší vinaři na její uspořádání pouhých třináct dní.

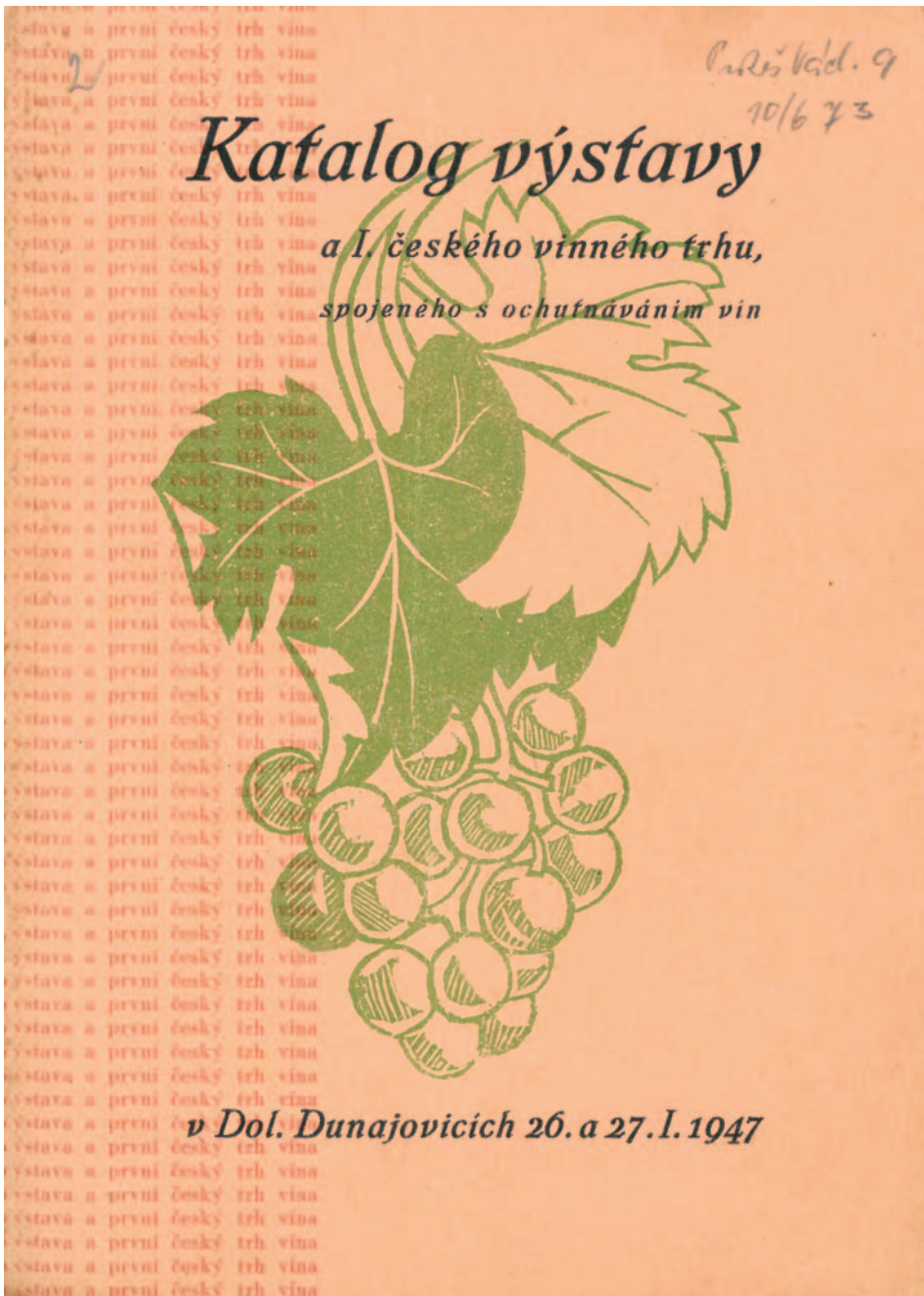
⁶ Vinohorenské paměti kolem Němčiček, Regionální muzeum v Mikulově, podsírka Vinařství, inv. č. 13946a.

⁷ Ve vnitrozemských vinařských obcích se výstavy vín konaly mnohem dříve než v pohraničí. V březnu 1946 proběhla výstava vín v Mutěnicích, v dubnu ve Velkých Pavlovicích a ve Strážnici, kde výstavu vín uspořádali také ještě v září.

⁸ *Vzpomínky na Dolní Dunajovice*, nepublikovaný přepis vzpomínek Karla Stehlíka na období mezi léty 1945–1948 v Dolních Dunajovicích. Stehlík přišel do obce v květnu 1945 a spolu se svým otcem, velitelem SNB, patřili k prvním zdejšími osídlencům.

⁹ Žádost dunajovických vinařů o schválení vzniku *Vinařské besídky* předložil ONV Mikulov na zemský národní výbor do Brna až 24. června 1947, tedy pět měsíců po konání výstavy vín.

¹⁰ Vinařské výstavy a okusy, Vinařský obzor, roč. 40 (1947), s. 29.

Katalog z výstavy vín v Dolních Dunajovicích z roku 1947 (ze sbírek Regionálního muzea v Mikulově)

Zda měla organizace tak důležité události hladký průběh, či nikoliv, dnes už pravděpodobně nelze zjistit, je však jisté, že 26. ledna v 10 hodin byly *Výstava a I. český vinný trh, spojený s ochutnáváním vín*, slavnostně zahájeny. Dunajovická *Vinařská besídka* spojila

Vinné sudy - kádě - voznice
provádí
v prvotřídním provedení

Josef Hrabec,

bednářství, Dol. Dunajovice 13.

K dunajovickému vínečku
kvalitní uzeniny
Vám dodá

Ladislav Navrátil,

uzenářství,

Dolní Dunajovice 67.

Reklamy z katalogu
dolnodunajovické výstavy vín
z roku 1947 (ze sbírek
Regionálního muzea
v Mikulově)

při pořadatelské síle s Místním národním výborem Dolní Dunajovice, záštitu nad celou akcí převzal Okresní národní výbor Mikulov, Zemský vinařský spolek v Brně, Zemský vinařský inspektorát ve Znojmě a poslanec Ústavodárného národního shromáždění František Štambacher. V dunajovické sokolovně (dnes tělocvična Základní školy Dolní Dunajovice) bylo pro návštěvníky připraveno více než 500 vzorků vín, dobře zásobený bufet a vyhrávala tu místní dechová hudba. Vstupné stálo 40 Kčs, v ceně byl rovněž katalog, sklenička a dvě poukázky na víno. Po slavnostním zahájení předsedou *Vinařské besídky* byl na programu také pozdrav předsedů MNV a ONV a projev poslance Štambachera věnovaný vinařství v ČSR. Poté následovalo odborné posuzování jednotlivých vzorků vín, které podle programu v katalogu začalo již v pátek 25. ledna. V neděli 27. ledna od 10 hodin trh pokračoval ochutnávkou vína s možností jeho zakoupení.¹¹

Mezi vystavujícími vinaři měli dolnodunajovičtí naprostou převahu. Vzorky vlastních vín jim dodalo celkem 127, přičemž polovina z nich dodala jediný vzorek, druhá polovina z celkového počtu na výstavě prezentovala minimálně dva vzorky svých vín. Oproti

¹¹ *Katalog výstavy a I. českého vinného trhu, spojeného s ochutnáváním vín, v Dol. Dunajovicích 26. a 27. I. 1947, Regionální muzeum v Mikulově, podsírka Vinařství, inv. č. Vi 4729.*

vystavovatelům z dalších obcí byla zde odrůdová skladba vín poměrně chudá. Naprosto dominovaly vzorky Ryzlinku vlašského, který na výstavu dodalo celkem 90 vystavovatelů. Na první pohled je tedy zřejmé, že tato odrůda musela patřit na dunajovických vinicích k těm vůbec nerozšířenějším. Potvrzuje to rovněž fakt, že druhým nejzastoupenějším vzorkem byla směs bílých vín, Ryzlinku vlašského a Veltlínského zeleného, již dodala i řada vinařů, kteří samostatný Ryzlink vlašský na výstavu nepřihlásili. O dominantním postavení Ryzlinku vlašského na dunajovických vinicích si lze udělat představu i na základě údajů o celkovém množství vína, které jednotliví vystavující vinaři na svých vinicích vyprodukovali.¹² Podle údajů z katalogu vyrobili celkem 974 hl Ryzlinku vlašského a 694 hl směsi Ryzlinku vlašského a Veltlínského zeleného. Daleko za uvedenými vzorky stojí pak třináct prezentovaných vzorků Veltlínského zeleného (145 hl), sedm vzorků Modrého Portugalu (7 hl) a jeden vystavovaný vzorek Sylvánského zeleného.

Na základě údajů z katalogu k této výstavě si lze udělat rovněž představu o tom, jaké množství vína byli dunajovičtí vinaři v roce 1946 schopni vyprodukovat. Za největšího z vystavujících vinařů je možno považovat Josefa Šustka, který v katalogu uvádí 110 hl¹³ vína ročníku 1946 (30 hl Ryzlinku vlašského a 80 hl směsi bílých vín). K větším dunajovickým producentům vína můžeme řadit ještě dalších devět vinařů, jejichž produkce ročníku 1946 dosahovala 40 a více hektolitrů.¹⁴ Takřka polovina vinařů uvádí, že v roce 1946 vyprodukovala do deseti hektolitrů vína. Typický dunajovický vinař tohoto období tedy vyrobil okolo deseti hektolitrů vína, z něhož posléze prezentoval na výstavě svůj Ryzlink vlašský a svou směs Ryzlinku vlašského s Veltlínským zeleným.

Co se týče dalších obcí, jejichž vinaři se na výstavě prezentovali, nelze údaje z katalogu zobecnit tak, jako to bylo možné u Dolních Dunajovic. Svě vzorky na výstavu dodalo maximálně dvacet tři vinařů z jiné obce (v případě Brodu nad Dyjí a Březí), což s největší pravděpodobností nepředstavuje relevantní zastoupení. Vinařů v těchto obcích bylo jistě mnohem více. Přesto si lze povšimnout několika zajímavostí – především je to pestrá škála vystavovaných vzorků. Dvacet vinařů z Bavor prezentovalo vína deseti různých odrůd či jejich směsi. Stejný počet představilo také sedmnáct klientnických vinařů a třiadvacet vinařů z Březí. Nejčastěji se objevuje Ryzlink vlašský, Ryzlink rýnský, Sylvánské zelené, Veltlínské zelené, z červených odrůd potom Frankovka a Modrý Portugal. Z údajů o množství produkce je patrné, že se výstavy účastnili vesměs vinaři vyrábějící více než deset hektolitrů vína. Výjimku představují jen vinaři z Bavor, jejichž produkce většinou toto množství nepřesahovala. Zcela se vymyká pouze bavorský vinař Pavel Ždárský, jehož 300 hl vína ročníku 1946 představuje unikát i v rámci celého katalogu. Větší produkci z vystavujících se mohou pochlubit pouze *Družstevní vinařské podniky Mikulov*.

V katalogu z dunajovické výstavy je na 19 stranách otištěno celkem 40 inzerátů propagujících zdejší obchody, služby a podniky, které doplňuje devět reklam podniků z okolních obcí. Přestože se nejedná o kompletní výčet, obsahuje katalog cenný přehled živností, kteří na přelomu let 1946 a 1947 působili v Dolních Dunajovicích. Analýza inzerátů přesahuje rámec tohoto textu, lze však uvést alespoň stručný souhrn prezentovaných živností. V katalogu své služby nabízí hoteliér, pekař, bednář, elektrikář, uzenář, stolař, kavárník a restaurátér, kovář, papírník, majitel drogerie, pánský krejčí, dámský krejčí, cukrář, autodopravce, malíř a natěrač, klempíř, architekt, sklenář, obchodník, zámečnick, opravář zemědělských strojů a betonář.

Ohlas na celou výstavu si mohli přečíst čtenáři *Vinařského obzoru*, který o jejím průběhu referoval ve svém dubnovém vydání: *Starobylá obec Dolní Dunajovice u Mikulova*

¹² Celkové množství není v katalogu uváděno u všech vinařů, u Ryzlinku vlašského, kterého se výše uvedený příklad týká, však tento údaj neuvádělo jen sedm vinařů.

¹³ Jméno Josef Šustek se objevuje v katalogu dvakrát, podruhé je u jeho jména uveden údaj 35 hl. Jde však s největší pravděpodobností o dvě osoby shodného jména.

¹⁴ Patřil k nim František Bachan, František Hrnčíř, Antonín Kopřiva, Josef Kořinec, Ondřej Machara, Jakub Malík, Jiří Mateleško, Bohumil Moučka a Josef Pavelák.

se stala ve dnech 26. a 27. ledna dějištěm významné národní slavnosti. Poprvé v dějinách této obce i v dějinách okresu mikulovského tu byl pořádán český trh na víno a výstava vín, vyrobeného novými českými osadníky kraje. (...) Slavnost se konala v prostorném sále sokolovny. Bylo vystaveno přes 500 vzorků od 488 vystavovatelů z obcí Dolní Dunajovice, Klentnice, Kolenfurt,¹⁵ Prátltsbrun,¹⁶ Bavorý, Perná, Mikulov, Drnholec, Hor. Věstonice, Valtice, které jsou hlavními vinařskými obcemi na okrese mikulovském. V sobotu bylo provedeno odborné ochutnávání a klasifikování vín za vedení státního inspektora vinařství inž. Hataše ze Znojma a za účasti velkého množství vinařských odborníků a vinařských družstev slováckých a jihomoravských. Všecka vystavená vína byla posouzena a uznána z velké většiny za vína první třídy. V neděli dopoledne se konal vlastní trh. Při zahájení promluvil předseda posl. Štambachr z Velkých Pavlovic, za odborné úřady státní inspektor inž. Hataš a za Družstevní vinařské podniky okresu mikulovského prokurista Gajdorus. Prostorný sál sokolovny byl přeplněn, domácí hudba vesele vyhrávala a čilé obchodní jednání se rozvíjelo mezi vinaři a kupci, zatím co přátelská zábava při ochutnávání vystaveného vína seznamovala nové kolonisty mikulovského kraje jednak vzájemně se sousedy jednotlivých obcí jednak s návštěvníky a hosty ze vzdálenějších okresů a míst, zejména z moravského Slovácka a Brna. Také obchodní úspěch je uspokojivý.¹⁷

Nutno podotknout, že ne všichni sdíleli nadšení z vydařené vinařské výstavy. V kronice Národní školy Dolní Dunajovice si lze v zápisu ke školnímu roku 1946/1947 přečíst kratičkou poznámku: 24. a 25. ledna byla v tělocvičně školy první vinařská výstava, hojně navštívena občany z okolí. Školní místnosti byly bohužel znečištěny a rozhodnuto vícekrát místnosti k podobným účelům nepropůjčit.¹⁸

Vinaři z Mikulovska svá vína v prvních poválečných letech prezentovali i mimo domovský region, což dokládá pohled do katalogů několika významnějších vinařských výstav z let 1947–1948. Kupříkladu vinaři z Bavor a Horních Věstonic představili vzorky svých vín 2.–3. března 1947 na *Výstavě a trhu jihomoravských vín* v Němčičkách.¹⁹ Přivezli sem převážně směsi bílých a červených vín, několika vzorky byl zastoupen rovněž Ryzlink vlašský a Modrý Portugal. Ještě větší zastoupení měli vinaři z Mikulovska na *Krajinské výstavě a trhu vína*, pořádaných 1. a 2. února 1948 v Moravské Nové Vsi.²⁰ Prezentovali se tu vinaři z Bavor, Brodu nad Dyjí, Dolních Dunajovic a Perné, Mikulov reprezentovaly *Družstevní vinařské podniky*. Až na jednu výjimku přivezli vinaři z těchto obcí jen bílá vína ročníku 1947, jednalo se zejména o směsi. Pouze u vinařů z Dolních Dunajovic převažoval Ryzlink vlašský. Největším počtem vzorků obeslali výstavu vinaři z Brodu nad Dyjí, kteří představili poměrně pestrou škálu odrůd: Burgundské bílé, Ryzlink rýnský, Veltlínské zelené, Muškát moravský, Sylvánské zelené a Ryzlink vlašský. Ve dnech 1. a 2. května se v Hustopečích konala *I. krajovalá výstava a okus vína*,²¹ kde se prezentovali vinaři napříč celou jižní Moravou. Mikulovsko zastupovali vinaři z Bavor, Brodu nad Dyjí, Dolních Dunajovic, Dolních Věstonic, Novosedel, Perné a z Březi, Mikulov opět reprezentovaly *Družstevní vinařské podniky* a jejich pobočky. Z hlediska zastoupení

¹⁵ Brod nad Dyjí

¹⁶ Březi

¹⁷ První český trh vín na Mikulovsku, *Vinařský obzor*, roč. 40 (1947), s. 64–65.

¹⁸ Kronika Národní školy Dolní Dunajovice 1945–1953, Státní okresní archiv Břeclav se sídlem v Mikulově, fond Národní škola Dolní Dunajovice. Je zřejmé, že při zápisu do školní kroniky došlo k omylu v uvedeném datu.

¹⁹ Katalog výstavy a trhu jihomoravských vín pořádaných vinařskou besídkou v Němčičkách, Regionální muzeum v Mikulově, podsbírka Vinařství, inv. č. Vi 4692.

²⁰ Katalog *Krajinské výstavy a trhu vína*, pořádaných vinařskou besídkou v Moravské Nové Vsi, Regionální muzeum v Mikulově, podsbírka Vinařství, inv. č. Vi 4713.

²¹ Katalog *Krajinské výstavy a trhu vína*, pořádaných vinařskou besídkou v Moravské Nové Vsi, Regionální muzeum v Mikulově, podsbírka Vinařství, inv. č. Vi 4643.

odrodních v prezentovaných vzorcích lze pozorovat srovnatelnou skladbu vín jako na výše zmíněných výstavách. Bavorští vinaři představili až na jedinou výjimku jen směsi bílých vín, vinaři z Brodu nad Dyjí přivezli opět větší množství odrůd, podobně jako vinaři z Perné. U dunajovických vinařů jasně dominoval Ryzlink vlašský, který spolu s Veltlínským zeleným prezentovali nejčastěji i vinaři z Novosedel. U vinařů z Dolních Věstonic byly nejvíce zastoupeny směsi bílých vín.

Výstavní a osvětová činnost ve vinařství se brzy po druhé světové válce poměrně rychle rozvíjela. Do výstavnické činnosti se stále výrazněji zapojovaly vinařské besídky, obnovené nebo nově založené ve většině vinařských obcí jižní Moravy. Vedle velkých, okresních výstav vín tak byly často pořádány i menší, místní výstavy. V roce 1957 byl založen *Československý ovocnářský a zahrádkářský svaz* (ČOZS), který se chopil organizace vinařských výstav. Funkci svazu však v řadě obcí suplovaly nejrůznější spolky, například hasiči či Sokol. Šedesátá a sedmdesátá léta přinesla do této činnosti určitou centralizaci a ČOZS se stal výhradním pořadatelem výstav vín.²² Od sedmdesátých let se také počítá historie výstav vín ve většině obcí na Mikulovsku.²³ Nutno však podotknout, že v historii vinařského výstavnictví na Mikulovsku je ještě řada nezodpovězených otázek, a jak ukazuje výše zmíněný rozbor katalogu z dunajovické výstavy, mohou katalogy z výstav vín tvořit důležitý pramen při pátrání po odpovědích.

Josef Šuba

From the History of the Wine Exhibitions in Mikulov Region

Viticultural exhibitions in Mikulov have a tradition going back to the 1880s. Before World War II the major wine exhibitions were held in Mikulov, Valtice or Dolní Dunajovice. It was in Dolní Dunajovice in January 1947 that "*Exhibition and the 1st Czech wine market, coupled with a tasting of wines*" took place. This way the new Czech population carried on in the tradition of wine and viticultural exhibitions in the Mikulov region. An important source of information for this is the exhibition catalog. Its analysis can contribute to the knowledge varietal structure of vineyards in Mikulov region in the postwar period. Welschriesling was the dominant grape in Dolní Dunajovice area, in other municipalities also other grapes, such as Riesling and Sylvaner appeared. Moreover, the catalog gives us an idea of production of winemakers in Mikulov region in 1946. Most of them produced about 10 hectoliters of wine annually, but in the postwar years there were also some whose annual production far exceeded 100 hl. *The first Czech wine market* in Dolní Dunajovice gave an important impetus to wine exhibitions, which currently take place in almost every village in the Mikulov region.

²² ŠTASTNÝ, Jaroslav: Vinařské výstavnictví na Moravě, Moravín. Sborník vinohradnicko-vinařských aktualit, roč. 1979, s. 75–79.

²³ V Dolních Dunajovicích byla tato tradice obnovena v roce 1977.